

DET KONGELIGE ARBEIDS-
OG ADMINISTRASJONSDEPARTEMENT

Ot.prp. nr. 13

(2003–2004)

Om lov om endringer i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (ytelser under yrkesrettet attføring mv.)

*Tilråding fra Arbeids- og administrasjonsdepartementet av 31. oktober 2003,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Bondevik II)*

1 Innledning

Arbeids- og administrasjonsdepartementet legger med dette frem følgende forslag til endringer i folketrygdloven kapittel 11 (yrkesrettet attføring), samt mindre endringer i kapittel 21 (saksbehandlingsregler):

- Heving av aldersgrensen for skolegang som attføringstiltak – folketrygdloven § 11-4
- Innføring av varighetsbegrensning for skolegang som attføringstiltak – folketrygdloven § 11-6
- Begrensning av rett til enkelte stønader for tiltaksdeltaker som samtidig mottar ordinær lønn gjennom tiltaksdeltakelsen eller lønn under sykdom – folketrygdloven § 11-8
- Overføring av vedtaksmyndighet etter folketrygdloven §§ 11-2, 11-4 og 11-5 til Aetat – folketrygdloven § 21-14

Det er et mål at flest mulig skal få mulighet til å delta i arbeidslivet, fremfor å være passive trygdemottakere. Undersøkelser viser at jo lengre tid man er ute av arbeidslivet, desto vanskeligere er det å komme tilbake. Den samlede trygdeperioden for personer som står i fare for å falle ut av arbeidslivet på grunn av sykdom, skade eller lyte, bør kortes ned. Endringene som legges frem i denne proposisjonen skal bidra til at disse raskere skal kunne

komme tilbake i arbeid. Det er lagt vekt på endringer som sikrer at flere får tilbud om aktive, arbeidsrettede tiltak på et tidligere tidspunkt enn i dag. Parallelt skjermes grupper med behov for lengre og mer tilrettelagte tiltak.

Forslagene er videre en oppfølging av St.prp. nr. 1 (2003–2004) Arbeids- og administrasjonsdepartementet.

2 Bakgrunn for forslagene

I løpet av de siste årene har det vært en betydelig økning i antall personer som mottar attføringsytelser. Fra 1999 til 2002 økte antall personer med slike ytelser med 33 prosent. Utgiftene til attføringsytelsene har økt relativt sett sterkere enn antallet yrkeshemmede de siste årene.

Tilgjengelig informasjon viser at av yrkeshemmede som påbegynner yrkesrettet attføring, var nesten halvparten enten registrert som ledige eller som mottakere av en sykdomsrelatert ytelse tre år før attføringen startet. To år før påbegynt attføring gjaldt dette 60 prosent og ett år før, 70 prosent. Blant nye yrkeshemmede i Aetat i 1999 hadde over 80 prosent enten vært ledige eller mottatt en midlertidig stønad i mer enn seks måneder i femårsperioden før de ble registrert som yrkeshemmet.

Så mange som 24 prosent hadde vært ledige eller stønadsmottakere i mer enn tre av fem år¹. Undersøkelser² viser videre at sannsynligheten for uføretrygding øker kraftig med lengden av sykemeldingsperioden. Tilsvarende svekkes muligheten for å komme tilbake i jobb.

Aktive tiltak, særlig i form av yrkesrettet attføring, iverksettes i de fleste tilfellene for sent i sykdomsforløpet. Mange brukere har behov for tettere oppfølging og mer helhetlig bistand tidligere.

Et høyt antall yrkeshemmede har i dag bl.a. sammenheng med at mange er lang tid på attføring. 58 prosent av de yrkeshemmede registrert i Aetat i 1. halvår 2003 hadde vært registrert over ett år. Økningen har bl.a. sammenheng med at insentivene for rask gjennomføring av attføring i gjeldende regelverk, er svake. Det er for eksempel ingen varighetsbegrensninger i retten til å motta ytelser i forbindelse med utdanning under yrkesrettet attføring. Andelen av yrkeshemmede som har utdanning som tiltak har økt de siste årene. Mange har fått finansiert lange utdanninger gjennom attføringstiltak. Det er ikke klare indikasjoner på at utdanning av lengre varighet øker overgangen til arbeid i større grad enn noe kortere utdanningsløp. I tillegg kan økning av utdanning som attføringstiltak indikere at ordinær utdanning i økende grad blir finansiert av folketrygden.

Alle disse forholdene kan bidra til å motvirke målet om å komme raskt tilbake til arbeidslivet.

Samlet vil forslagene som fremmes i denne proposisjonen motvirke at ordinær utdanning finansieres ved folketrygdens midler og øke insentivene for rask overgang til arbeid. Raskere overgang til arbeid er gunstig for den enkelte og kan på noe sikt gi betydelige samfunnsøkonomiske gevinster.

De begrensninger som foreslås er i hovedsak knyttet til skolegang som attføringstiltak.

3 Heving av aldersgrensen for skolegang som attføringstiltak – folketrygdloven § 11–4

3.1 Innledning

Aldersgrensen for rett til ytelser under gjennomføring av skolegang som attføringstiltak foreslås hevet fra 22 til 26 år, jf. folketrygdloven § 11–4 tredje ledd.

¹ St.meld. nr. 14 (2002–2003) Samordning av Aetat, trygdeetaten og sosialtjenesten.

² Gjesdal S. og E. Bratberg (2001): Diagnosis and duration in sickness-absence as predictors for disability pensions. Working paper, University of Bergen.

3.2 Gjeldende rett

Ifølge folketrygdloven § 11–4 tredje ledd er aldersgrensen for å motta ytelser til skolegang 22 år. Bakgrunnen for aldersgrensen er at ungdom i vanlig utdanningsalder vanligvis ikke skal ha dekket alminnelige utdanningskostnader gjennom folketrygden. Det vises i denne sammenheng til omtalen i Ot.prp. nr. 19 (1989–90) i forbindelse med innføring av tilsvarende bestemmelse i § 5–3 annet ledd bokstav c i dagjeldende folketrygdlov av 17. juni 1966 nr. 12.

Ungdom under 22 år kan likevel gis ytelser til skolegang dersom de på grunn av sykdom, skade eller lyte er i en utdanningssituasjon som avviker vesentlig fra den som gjelder for annen ungdom. En vesentlig avvikende utdanningssituasjon anses for eksempel å foreligge når sykdom, skade eller lyte medfører at et medlem ikke kan gjennomføre skolegang uten spesielle hjelpemidler eller særskilt tilrettelagt undervisningsopplegg, og dette fører til et vesentlig mer kostnadskrevenne eller langvarig utdanningsløp enn det som er vanlig for annen ungdom.

3.3 Departementets vurdering og forslag

Om lag en fjerdedel av de yrkeshemmede i skoletiltak er i aldersgruppen 20–29 år. Mange vil normalt befinne seg i en utdanningssituasjon opp til 26 år og yrkeshemmede under 26 år må derfor anses å være i en typisk utdanningsalder. I utgangspunktet legges det til grunn at utdanning skal finansieres gjennom utdanningssystemet. Skolegang kan samtidig vurderes som et nødvendig og hensiktsmessig tiltak for yrkeshemmede i aldersgruppen. Til en viss grad kan dette medføre at ordinær utdanning finansieres ved hjelp av folketrygden istedenfor med utdanningsstøtte. Skolegang som attføringstiltak bør reserveres de som har mest nytte av det, og hvor ordinær utdanning ikke utgjør et egnet alternativ.

Gjeldende unntaksbestemmelse omfatter de gruppene av yrkeshemmede som befinner seg i en vesentlig avvikende utdanningssituasjon i forhold til annen ungdom.

Det vil fortsatt være behov for å gjøre unntak. Gjeldende unntaksbestemmelse er imidlertid lite veiledende i forhold hvilke grupper yrkeshemmede som kan unntas. Departementet vil derfor presisere at unntaket skal rettes inn mot særlig svake grupper som på grunn av deres sykdom, skade eller lyte bør tilstås tilpasset utdanning for å bedre deres utsikter til arbeid.

For disse gruppene vil en vesentlig avvikende utdanningssituasjon kunne foreligge når yrkeshemmingen er årsak til at utdanningen må foregå

over lengre tid enn normalt, krever høy grad av spesielt tilrettelagte undervisningsopplegg, og derfor blir mer kostbar enn ellers, eller at den yrkeshemmedes muligheter til å oppnå lønns- og inntektsforhold etter endt utdanning avviker vesentlig fra andre med tilsvarende kvalifikasjoner.

Yrkeshemmede som etter dette vil være i en vesentlig annen utdannings situasjon vil først og fremst være ungdom som er født uføre, som er blitt uføre etter omfattende trafikkskader o.l., og ungdom med alvorlige og langvarige sykdommer.

Det vises til utkast til endring av folketrygdloven § 11–4 tredje ledd.

4 Innføring av varighetsbegrensning for skolegang som attføringstiltak – folketrygdloven § 11–6

4.1 Innledning

Departementet foreslår å innføre varighetsbegrensning på tre år på skolegang som attføringstiltak.

4.2 Gjeldende rett

Etter folketrygdloven § 11–6 gis ytelser under yrkesrettet attføring i forbindelse med tiltak som anses «nødvendige og hensiktsmessige for at medlemmet skal bli i stand til å skaffe seg eller beholde høvelig arbeid.»

Målet for attføringen er høvelig arbeid, mens attføringstiltaket skal være nødvendig og hensiktsmessig for å nå målet.

Vurderingen av vilkårene etter § 11–6 er individuell, dvs. skal gjøres ut ifra den enkelte yrkeshemmedes individuelle forutsetninger. Ut over den begrensningen som ligger i de skjønnsmessige kriteriene i folketrygdloven § 11–6 er det ingen bestemmelser i gjeldende regelverk som begrenser varigheten av attføringen.

4.3 Departementets vurdering og forslag

Andelen av yrkeshemmede med utdanning som attføringstiltak har økt de siste årene. Yrkeshemmede som tar utdanning er generelt noe lengre tid i tiltak enn andre under attføring.

Om lag 15 prosent av yrkeshemmede som avsluttet skolegang som attføringstiltak i 2002 hadde vært i tiltak ut over tre år. Enkelte av disse hadde også vært i skolegang som tiltak ut over fem år. Samtidig finnes det ingen klare indikasjoner på at utdanning med lang varighet øker overgangen til arbeid i større grad enn kortere utdanningsløp. En

varighetsbegrensning for utdanning som attføringstiltak vil gi sterkere insentiver for raskere gjennomføring av yrkesrettet attføring og økt fokus på yrkesrettete utdanninger med arbeid som mål. Varighetsbegrensningen bidrar videre til å understreke at attføringsytelser er en midlertidig ytelse som ytes til personer i en omstillingsperiode når disse er uten arbeidsinntekt som følge av helse- svikt. En varighetsbegrensning på tre år vil gi økt fokus på at målet for attføringen er arbeid, og ikke utdanning.

Som hovedregel vil den enkelte yrkeshemmede bare kunne få ytelser til skolegang i inntil tre år. Det vil imidlertid fortsatt være adgang til delfinansiering av lengre utdanningsløp, forutsatt at hovedvilkårene om nødvendig og hensiktsmessig tiltak, jf. § 11–6 første ledd, er oppfylt.

Prinsippet om at yrkesrettet attføring kun gis i den utstrekning det er nødvendig og hensiktsmessig for å få eller beholde høvelig arbeid, vil si at det gjelder en skjønnsmessig begrensning mht. varighet og omfang av tiltak. En objektiv varighetsbegrensning kan innebære en innsnevring i forhold til dette prinsippet, med mindre det samtidig gis mulighet for unntak. For mange yrkeshemmede vil ulike former for skolegang være et nødvendig og hensiktsmessig tiltak, men enkelte vil som følge av yrkeshemmingen ikke klare å gjennomføre nødvendig skolegang uten å bruke lang tid. Dette gjelder bl.a. yrkeshemmede med sterke funksjonshemninger eller alvorlig syke, som trenger spesielle tilpassninger i undervisningsopplegget. Videre kan det unntaksvis være nødvendig og hensiktsmessig å tilby lengre utdanningsløp når for eksempel sterk grad av funksjonshemming innebærer behov for mer omfattende kvalifikasjoner enn det som ellers kreves innenfor en bestemt yrkesretning. For å sikre at disse yrkeshemmede skal kunne få de nødvendige attføringstiltak, er det derfor behov for å kunne gjøre unntak fra varighetsbegrensningen. Med utgangspunkt i de momentene som fremgår ovenfor vil det avgjørende for vurderingen av om det skal gjøres unntak, være om de medisinske forutsetningene i det enkelte tilfelle gjør det nødvendig med utdanning ut over tre år. I tillegg må det legges vekt på om utdannings situasjonen avviker vesentlig fra den situasjonen som gjelder for andre under attføring.

På bakgrunn av dette foreslår departementet å innføre varighetsbegrensning på tre år på skolegang som attføringstiltak, med adgang til å gjøre unntak for visse grupper av yrkeshemmede. Langt på vei vil de yrkeshemmede som vurderes i forhold til unntaket fra aldersgrensen, også være målgruppen for unntaket fra varighetsbegrensningen. Det

vil si at unge uføre, personer som er blitt uføre etter alvorlige ulykker eller som lider av alvorlig eller langvarig sykdom, kan falle inn under unntaket.

Det vises til utkast til nytt tredje ledd i folketrygdloven § 11–6.

5 Begrensning av rett til enkelte stønader for tiltaksdeltaker som samtidig mottar ordinær lønn eller lønn under sykdom – folketrygdloven § 11–8

5.1 Innledning

Departementet foreslår å begrense retten til enkelte stønader for yrkeshemmede som har ordinær lønn eller lønn under sykdom, gjennom endring av folketrygdloven § 11–8.

5.2 Gjeldende rett

Etter folketrygdloven § 11–8 ytes attføringsstønad under gjennomføring av yrkesrettede attføringstiltak. Stønadene skal bidra til å dekke utgifter i forbindelse med tiltaksdeltakelse, og må ses i sammenheng med at attføringspengene ikke gir full kompensasjon for tidligere lønnsinntekt.

Stønad gis bl.a. til dekning av utgifter i forbindelse med skolegang, arbeidstilvenning, reise og flytting. I dette ligger det en forutsetning om at utgifter faktisk påløper, er nødvendige og at de ikke på annen måte blir kompensert. Attføringsstønadene er nærmere regulert i kapittel 2 i forskrift 11. september 2001 nr. 1079 om ytelser under yrkesrettet attføring.

Folketrygdloven § 11–8 gir ikke hjemmel for avkortning av attføringsstønadene ved samtidig lønnsinntekt eller lønn under sykdom. Dette er heller ikke omtalt i forarbeidene, verken til gjeldende § 11–8 eller til tidligere, tilsvarende bestemmelser. Dette innebærer at den som er i et attføringstiltak kan ha full lønn eller sykepenger og i tillegg få utbetalt attføringsstønader.

5.3 Departementets vurdering og forslag

Som det fremgår ovenfor kan en person i attføringstiltak ha full lønn eller sykepenger gjennom tiltaksdeltakelsen og samtidig få utbetalt attføringsstønader. Personer med ordinær lønn eller sykepenger vil i en viss utstrekning få kompensasjon for utgifter til reise, flytting, pendling mv. gjennom skattemessige fradragsordninger. Personer i attføringstil-

tak med ordinær lønn eller sykepenger, vil i tillegg bli kompensert for slike utgifter gjennom attføringsstønadene. Dette gir dårlig insentiv til å komme over i ordinært arbeid, fordi overgang til ordinært arbeid i disse tilfellene vil føre til at man går ned i ytelser. Etter departementets vurdering bør derfor ikke personer som har ordinær lønn gjennom attføringstiltaket kunne få stønad til barnetilsyn, boutgifter og reiseutgifter, som andre lønnsinntakere selv må bære utgiftene til. Det samme gjelder i forhold til yrkeshemmede som mottar sykepenger, hvor bortfall av lønnsinntekt kompenseres fullt ut.

For å styrke insentivene for rask overgang til arbeid og hindre overkompensasjon foreslås det å innføre begrensning av retten til enkelte stønader i folketrygdloven.

For å gjøre bestemmelsen tydeligere foreslår departementet at § 11–8 omredigeres noe. I tillegg foreslås gjeldende annet ledd bokstave, om at attføringsstønad kan gis til «andre formål av avgjørende betydning for gjennomføringen av attføringstiltaket», erstattet med en mer presis angivelse av formålet. Etter forskrift 11. september 2001 nr. 1079 gis stønad med hjemmel i denne bestemmelsen kun til fadder og praktisk hjelp i forbindelse med gjennomføring av attføringstiltak. Det er departementets oppfatning at denne presiseringen bør fremgå direkte av loven.

Det vises til utkast til endring av folketrygdloven § 11–8.

6 Samling av vedtaksmyndighet i saker om yrkesrettet attføring i Aetat – folketrygdloven § 21–14

6.1 Innledning

Vedtaksmyndigheten når det gjelder innvilgelse av yrkesrettet attføring iht. folketrygdloven § 11–5 foreslås flyttet fra trygdeetaten til Aetat, sammen med vurderingen av forutgående trygdetid og alder jf. §§ 11–2 og 11–4.

6.2 Gjeldende rett

I medhold av folketrygdloven § 21–14 første ledd er det Aetat som avgjør saker etter folketrygdloven kapittel 11. Etter folketrygdloven § 21–14 annet ledd blir imidlertid enkelte avgjørelser truffet av trygdekontoret.

For å ha rett til ytelser under yrkesrettet attføring må medlemmet ifølge folketrygdloven § 11–5 på grunn av «sykdom, skade eller lyte» ha varig

nedsatt inntektsevne eller vesentlig innskrenkede valgmuligheter mht. yrke eller arbeidsplass. Videre må medlemmet oppfylle vilkårene i folketrygdloven § 11–6, om nødvendig og hensiktsmessig tiltak som kan sette medlemmet i stand til å få eller beholde høvelig arbeid.

Trygdeetaten avgjør om vilkårene i § 11–5 er oppfylt, mens det er Aetat som vurderer om medlemmet oppfyller vilkårene i § 11–6. Ved begge vurderingene skal det legges vekt på alder, evner, utdanning, yrkesbakgrunn, arbeidsmuligheter på hjemstedet og arbeidsmuligheter på andre steder der det er rimelig at vedkommende tar arbeid, jf. § 11–5 annet ledd og § 11–6 annet ledd.

Trygdeetaten foretar samtidig vurdering av kravene til forutgående trygdetid og alder jf. §§ 11–2 og 11–4.

6.3 Departementets vurdering og forslag

Parallelt med en økning i antall yrkeshemmede i Aetats register, fant det i 2002 sted en opphopning av yrkeshemmede i vente- og utredningsfaser til om lag 30 prosent av alle yrkeshemmede. Styrking av administrative ressurser og innføring av stykkpris for avklaring av yrkeshemmede har bidratt til at andelen i slike faser er redusert i første halvår 2003. Det er likevel behov for å fokusere på andre tiltak som kan bidra til å redusere avklarings- og venteperioder.

At vurderingen av inngangsvilkårene for rett til ytelse under yrkesrettet attføring er delt mellom to etater kan være uheldig på flere måter. I tillegg til at den enkelte har to etater å forholde seg til, må det antas at ansvarsdelingen bidrar til å forlenge både saksbehandlingstiden og den totale trygdetiden.

For å forenkle og effektivisere saksbehandlingen foreslås det å samle myndigheten til å fatte vedtak i Aetat. Smidig og rask overgang fra trygdeetaten til Aetat forutsetter tett kontakt mellom de to etatene. Det vil være fordelaktig for brukerne å kunne forholde seg til en etat. Samlet vil forslaget innebære raskere gjennomstrømning på rehabilitering og attføring og raskere overgang til arbeid.

Vilkårene om alder og forutgående trygdetid jf. folketrygdloven §§ 11–2 og 11–4, er på samme måte som de generelle vilkårene i § 11–5, inngangsvilkår for rett til ytelse under yrkesrettet attføring. Vurderingen faller dermed naturlig sammen med vurderingen av de generelle vilkårene for yrkesrettet attføring. Vurderingene vil normalt være relativt kurante. Aetat foretar til sammenligning vurdering av medlemsskap i trygden når det gjelder rett til dagpenger under arbeidsløshet, jf. folketrygdloven § 21–15.

Øvrige vurderinger som etter folketrygdloven § 21–14 annet ledd er lagt til trygdeetaten, er vurderingen av de særlige vilkårene for å anses som ung ufør og vilkårene for yrkesskade. Vilkaene for å bli ansett som ung ufør og yrkesskadet gir rett til høyere ytelse, men vurderingen berører ikke de generelle vilkårene for retten til ytelse under yrkesrettet attføring. Trygdeetaten foretar samme vurdering i forhold til uførepensjon. Vurderingen av hva som anses som yrkesskade har også betydning i forhold til andre trygdeytelser som forvaltes av trygdeetaten. Hensynet til en ensartet praktisering av disse vilkårene tilsier at vurderingen fortsatt bør ligge i trygdeetaten. Dette henger også sammen med at vurderingene gjelder unntakstilfeller, hvilket innebærer et noe begrenset antall tilfeller. Aetat bør etter dette overføres vedtaksmyndighet når det gjelder alder og trygdetid, mens øvrige vurderinger fortsatt ligger i trygdeetaten.

Det foreslås på bakgrunn av dette å samle vedtaksmyndigheten når det gjelder vurdering av de generelle vilkårene for yrkesrettet attføring og attføringstiltak i Aetat. Det forutsettes at det legges til rette for et nært samarbeid mellom trygdeetaten og Aetat, og at Arbeids- og administrasjonsdepartementet og Sosialdepartementet vil samarbeide om den praktiske gjennomføringen av overføringen.

Det vises til utkast til endring av folketrygdloven § 21–14 annet ledd.

7 Ikrafttredelse. Økonomiske og administrative konsekvenser

7.1 Ikrafttredelse

Departementet tar sikte på at de foreslåtte endringene vil tre i kraft 1. januar 2004, med virkning for nye tilfeller.

Overføring av vedtaksmyndighet etter folketrygdloven §§ 11–2, 11–4 første og annet ledd og 11–5 til Aetat, forutsettes først å skje med virkning fra 1. juli 2004.

Departementet vil vurdere behovet for overgangsregler, og foreslår at det inntas hjemmel for å fastsette overgangsregler i lovvedtaket.

7.2 Økonomiske og administrative konsekvenser

Heving av aldersgrensen for skolegang som attføringstiltak antas å gi en innsparing på utbetalingene til yrkesrettet attføring med 210 mill. kroner i 2004, og begrensning av retten til stønad for tiltaksdeltakere med ordinær lønn eller lønn under sykdom an-

tas å innebære en budsjettmessig innsparing på 6 mill. kroner i 2004. Som følge av at endringene bare får virkning for nye tilfeller, vil de budsjettmessige virkningene bli større på lang sikt. Innføring av varighetsbegrensning for skolegang som attføringstiltak vil av samme årsak først gi innsparinger på lengre sikt.

Overføring av vedtaksmyndighet til Aetat vil kunne redusere venteperiodene mellom medisinsk rehabilitering og attføring, og gi kortere samlet saksbehandlingstid. Budsjettvirkningen av dette vil være begrenset i 2004. Dette har sammenheng med at endringen først foreslås iverksatt fra 1. juli 2004. På lang sikt vil overføringen kunne gi betydelige innsparinger. Innsparingene vil først og fremst gjelde rehabiliteringspenger, fordi det er denne ytelsen som gis i venteperioden.

Administrativt krever overføringen godt samarbeid mellom trygdeetaten og Aetat, herunder spesielt avklaring av og tilrettelegging for Aetats arbeid med de medisinske vilkårene i folketrygdloven § 11–5.

Øvrige endringer antas ikke å ha administrative konsekvenser av betydning.

8 Merknader til de enkelte paragrafer

Til § 11–4

Hovedregelen om aldersgrense for rett til ytelser under yrkesrettet attføring i form av skolegang endres fra 22 til 26 år, for å motvirke at ordinær utdanning finansieres ved hjelp av folketrygden. Det skal fortsatt kunne gjøres unntak. Unntaket rettes klarere inn mot ungdom som på grunn av alvorlig yrkeshemming er i en utdanningssituasjon som avviker vesentlig fra den som gjelder for annen ungdom, slik det angis i kapittel 3.3.

Til § 11–6

Paragrafen uttrykker et av hovedprinsippene for yrkesrettet attføring, om at ytelser under yrkesrettet attføring til gjennomføring av tiltak tilstås i den ut-

strekning dette anses som nødvendig og hensiktsmessig for at medlemmet skal få eller beholde høvelig arbeid.

Varighetsbegrensningen i nytt tredje ledd gjelder bare når attføringstiltaket er utdanning. For å ivareta hensynet til de gruppene av yrkeshemmede som på grunn av sykdom, skade eller lyte av ikke har mulighet til å gjennomføre nødvendig og hensiktsmessig utdanning i løpet av tre år, fordi de er i en vesentlig annen utdanningssituasjon enn andre, innføres det samtidig mulighet for å gjøre unntak.

Til § 11–8

Paragrafen gir bestemmelser om hvilke typer utgifter som kan dekkes gjennom attføringsstønad i forbindelse med gjennomføring av tiltak. Nytt er at det innføres begrensninger i retten til stønad for yrkeshemmede som mottar ordinær lønn eller sykepenger gjennom tiltaksdeltakelsen. At det foreslås en annen oppbygning enn tidligere innebærer kun en lovteknisk justering. Gjeldende annet ledd bokstav e erstattes med en presis angivelse av stønad til fadder og praktisk hjelp, som etter gjeldende forskrift er den eneste stønadsformen som gis med hjemmel i dette alternativet.

Til § 21–14

Bestemmelsen om at trygdekontoret fatter vedtak etter folketrygdloven §§ 11–2, 11–4 første og annet ledd og 11–5, oppheves. Vedtaksmyndigheten etter disse bestemmelsene vil dermed omfattes av folketrygdloven § 21–14 første ledd, og ligge hos Aetat.

Arbeids- og administrasjonsdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om lov om endringer i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (ytelser under yrkesrettet attføring mv.).

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om endringer i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (ytelser under yrkesrettet attføring mv.) i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

til lov om endringer i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (ytelser under yrkesrettet attføring mv.)

I

§ 11–4 tredje ledd skal lyde:

Ytelser til skolegang for ungdom under 26 år kan bare gis til et medlem som på grunn av sykdom, skade eller lyte er i en utdanningssituasjon som avviker vesentlig fra den som gjelder for annen ungdom.

§ 11–6 nytt tredje ledd skal lyde:

Ytelser i forbindelse med utdanning gis i inntil tre år. Det kan gjøres unntak fra begrensningen i foregående punktum dersom medlemmet på grunn av sykdom, skade eller lyte ikke kan gjennomføre en nødvendig og hensiktsmessig utdanning i løpet av tre år og er i en utdanningssituasjon som avviker vesentlig fra den som gjelder for andre.

§ 11–8 skal lyde:

§ 11–8 *Attføringsstønad*

Til medlem som gjennomfører et yrkesrettet attføringstiltak ytes attføringsstønad i form av tilskudd til

- a) opplæring,*
- b) trening og arbeidstilvenning i bedrifter o.l. og*
- c) fadder og praktisk hjelp.*

Medlem som gjennomfører et yrkesrettet attfø-

ringstiltak og ikke har ordinær lønn gjennom tiltaksdeltakelsen eller mottar sykepenger etter kapittel 8 i denne lov, kan i tillegg ytes attføringsstønad i form av tilskudd til

- a) reise og flytting i forbindelse med attføring og nytt arbeid,*
- b) dekning av utgifter til barnetilsyn og*
- c) nødvendige ekstrautgifter til bolig på attføringsstedet.*

Departementet gir forskrifter om stønad etter bestemmelsene i denne paragrafen.

§ 21–14 annet ledd bokstav a-c oppheves. Nåværende bokstav d og e blir bokstav a og b.

II

Ikrafttredelses- og overgangsregler

Loven trer i kraft fra det tidspunkt Kongen bestemmer.

Endringene gjelder bare for krav om ytelser under yrkesrettet attføring som settes frem etter ikrafttredelsesdatoen.

Departementet kan gi forskrift om overgangsregler.

